

ת"פ 46314/12/19 - מדינת ישראל נגד בודי טיים בע"מ, ניר קסטרו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 46314-12-19 מדינת ישראל נ' בודי טיים בע"מ

ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. בודי טיים בע"מ

2. ניר קסטרו

באמצעות ב"כ עו"ד שמואל רש

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בכתב האישום המתוקן, ב-15 עבירות על סעיף 117 (א) (6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהם הודו הנאשמים, הנאשמת הינה חברה שניהלה מכון כושר, והנאשם 2 היה בעליה ומנהלה הפעיל.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמים היו חייבים להגיש למנהל מע"מ, דוחות תקופתיים, במועד ובדרך שנקבעו, בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

למרות זאת, הנאשמים לא הגישו במועד, במודע, כנדרש על פי הוראות החוק והתקנות, 15 דוחות תקופתיים, כמפורט בכתב האישום.

זאת ועוד, סכום המס שהתחייב מאותם דוחות, שלא הוגשו במועד, עמד על סך של 287,536 ₪, הנאשמים שילמו רק 204,165 ₪ ונותרו חייבים למועד הגשת כתב האישום, סך של 83,371 ₪.

עם זאת, יצוין, למען הסדר, כי לפי מצב החשבון העדכני ליום הטיעונים לעונש, סכום החוב עמד על סך של 60,000 ₪ לצורך פלילי בלבד (ראה הצהרת התובעת, עמ' 9 לפרוטוקול הטיעונים לעונש, שורות 11 - 12).

ראיות לעונש:

המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

ב"כ הנאשם הגיש הסדר תשלומים עם רשות המיסים (סה/1), שנערך ונחתם ביום 16.11.20.

עמוד 1

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על טיבו של המחדל, היקפו, והחוב העדכני, שכאמור לדבריה, עומד ליום הטיעונים לעונש בסכום של כ-60 אלף ₪.

לטענתה, מתחם העונש ההולם, בנסיבות אלה, בהתחשב במספר העבירות, משכן, ריבוי ואי הסרת חלק מהמחדל, הוא כדלקמן:

ביחס לנאשמת 1 - זו ממשיכה לפי הרישומים את פעילותה, אך יחד עם זאת, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם של "קנס בסכום נמוך" (עמ' 9 לפרוטוקול, שורה 28).

ביחס לנאשם 2 - מאסר שנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של 7 חודשים, מאסר על תנאי בין 3 ל-6 חודשים וקנס בין 5 עד 10 אחוזים מגובה המחדל, וכן התחייבות כספית.

מנגד, עמד הסניגור המלומד, על מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, הדגיש בטיעונו את הסדר התשלומים שערך הנאשם עם רשות המיסים - סה/1, תוך שצוין שההסדר נערך על רקע המצב הכללי השורר במשק עקב מגפת הקורונה, כפיית סגירת מכון הכושר לחודשים רבים וארוכים, והעדר הכנסות. למרות המצב הקשה הזה, הצליח הנאשם להקטין את חובו לרשות המיסים.

עוד הדגיש הסניגור המלומד, את העובדה כי מדובר בבחור צעיר, כבן 30, המנהל את מכון הכושר כ-7 שנים, אשר נקלע שלא בטובתו, למצוקה כלכלית בעת שביקש לסייע להוריו, להיחלץ מהסתבכות כספית, בעקבות ניסיונם לסייע לאחד מאחיו, אשר שקע בחובות עקב הליך גירושין.

עוד צוינה קבלת האחריות המלאה, והחיסכון בזמן שיפוטי, והמאמצים הכנים של הנאשם להסדיר את חובו.

לעמדת הסניגור, יש להסתפק במקרה זה, במאסר על תנאי וקנס כספי צנוע, בשים לב להעדר הכנסות הנאשם, בשל היות המכון סגור מפאת מגפת הקורונה, תוך שהסניגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם ציין, כי הוא מבין את חומרת מעשיו, מסר כי היו דברים שלא היו בשליטתו, הוא תמיד הקפיד לקיים את הוראות החוק, לשלם בזמן, אך נקלע לסחרור כלכלי, בשל טעויות שעשה.

דין והכרעה עונשית:

מספר אירועים או אירוע אחד (סעיף 40ג לחוק העונשין):

המאשימה לא טענה לריבוי אירועים, אלא ריבוי עבירות.

הסניגור מצידו ביקש מבית המשפט לראות באמור בכתב האישום אירוע אחד.

בנסיבות העניין, נכון יהיה להשקיף על המקרה שבפניי, כאירוע אחד, נוכח הקשר ההדוק בין העבירות, והמניע העומד ביסוד אי הגשת הדוחות במועד. מדובר באירוע בו הנאשם נקלע לסחרור כלכלי, ודיווח שלא במועד, וגם כאשר דיווח, דיווח בחסר.

הגם שמדובר באירוע אחד, מדובר בריבוי עבירות, ולכך ישנה השלכה, הן לעניין העונש, והן לעניין קביעת מתחם מחמיר יותר (ראה רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל, שם אישר בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-14 חודשי מאסר, למי שהורשע ב-11 עבירות של אי דיווח, ואי העברה של מס שנוכה; וראו גם באופן דומה, רע"פ 4173/15 אבו עלל נ' מדינת ישראל (2015); רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (2014)).

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אי הגשת דוחות מע"מ במועד, פוגעות בגביית המס התקינה, המושתת על דיווח מסודר, וכן פוגעת בעיקרון השוויון, בין הנישומים השונים, יש לכך השלכות רוחב גדולות יותר, הפוגעות בציבור, כאשר המערכות הציבוריות מבוססות על תשלומי מס.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלה, הינה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה הנוהגת, הינה נגזרת של מספר הדוחות, ובמקרה של אי העברת תשלום, גם סכום החוב, שנוצר עקב המחדל, נתון שיש לו השלכה לנזק שנגרם כתוצאה ממעשה העבירה.

רע"פ 288/13 וואיל אבו אלחלאליה נ' מדינת ישראל (2013) - 29 עבירות של אי הגשת דוחות במועד בתקופה של 4 שנים - הנאשם שם היה נעדר עבר פלילי, שהסיר את המחדלים באופן חלקי. נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס 20,000 ₪.

רע"פ 6167/11 ספיקורטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל (2012) - 35 עבירות של אי הגשת דוחות במועד - הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 9 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 50,000 ₪.

עפ"ג (חיפה) 24721-12-14 מדינת ישראל נ' נחמני (2015) - אי הגשת 8 דוחות תקופתיים, הגשת דוח אחד באיחור, תוך תשלום חלקי בלבד. הנאשמת לא הסירה את המחדל, בית משפט השלום מצא לחרוג ממתחם העונש ההולם, והטיל על הנאשמת 250 שעות של"צ וקנס 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי אישר זאת, ודחה את ערעור המדינה על קולת העונש.

עפ"ג (מרכז) 37359-08-13 מדינת ישראל נ' לריסה דניארו (2014) - אי הגשת 4 דוחות תקופתיים, והגשת דוח אחד באיחור. הנאשמת לא הסירה את המחדל, הייתה מצויה בהליכי כינוס, נגזרו עליה 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס 8,000 ₪ והתחייבות כספית בסכום של 15,000 ₪.

ת"פ (פ"ת) 14624-03-16 - **מדינת ישראל נ' ליאת בן הרוש** (2017) - 10 עבירות של אי הגשת דוחות, חוב למדינה של כ-18,000 ש"ח הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס 4,000 ₪ וכן התחייבות כספית.

ת"פ (רחובות) 51997-07-13 - **מדינת ישראל נ' חיים זאודי** (2015) - 13 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, חוב 20 אלף ₪ למדינה, הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי של 60,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר באי הגשת 15 דוחות תקופתיים, על פני תקופה של כ-4 שנים, מאפריל 2016, עד אוקטובר 2019, בחלק מהם ללא צירוף תשלום הנובע מהם.

סכום החוב לקופת המדינה שנוצר עקב המחדלים הללו, הוא כ-60,000 ₪, לצורך פלילי בלבד.

למרות הגשת כתב האישום, המשיכו הנאשמים לפגר בהגשת דוחות ותשלומם.

יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון, את העובדה כי הנאשמים פנו והגיעו להסדר תשלומים וכך הקטינו חלק מהחוב. עם זאת, לא ניתן לקבוע, לצורכי העונש, כי המחדל הוסר.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם, שהוצע על ידי המדינה, ביחס לנאשמים, מתאים בנסיבות העניין למכלול הנתונים שבפני בית המשפט.

מתחם העונש ההולם לנאשמת 1, הינו קנס בסכום נמוך, כבקשת המדינה.

מתחם העונש ההולם לנאשם 2, נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל של 7 חודשים, מאסר על תנאי בין 3 ל-6 חודשים, וקנס בין 5 עד 10 אחוזים מגובה החוב שנותר, וכן התחייבות כספית.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין מקום בנסיבות העניין, לחרוג ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה, ואף לא נמצאה תשתית או נימוקים המצדיקים זאת.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

יש לקחת בחשבון, את העובדה כי מדובר בנאשמת, שלמרות שהיא מופיעה ברישומים כפעילה, הרי מדובר בנאשמת המפעילה מכון כושר, כאשר לעת הזאת ידוע כי מכוני הכושר, סגורים מזה תקופה ארוכה וממושכת, דבר אשר המיט חורבן כלכלי על בעלי מכון כושר, ובכלל זה, על הנאשם, בעליו של מכון הכושר.

עוד יש לקחת בחשבון את העובדה כי מדובר בנאשם צעיר יחסית, נעדר עבר פלילי, שזוהי לו הסתבכותו הראשונה, כאשר בכל הזמנים מאז שנפתחה החברה, ובמשך כ-7 שנים, לא היה דופי בהתנהלותו מול שלטונות המס.

משקל מיוחד יש לתת לעובדה, כי הנאשם פנה והגיע להסדר תשלומים, סה/1, המלמד על קבלת אחריות של הנאשם, לא רק מן הפה אל החוץ, אלא גם על דרך המעשה, תוך שהנאשם מצמצם בכל חודש שחלף מאז החל ההסדר, את חובו לרשות המיסים.

התגייסותו של הנאשם לעשות כן, בתקופה כה קשה כתקופתנו, שאינה פשוטה כלל ועיקר, לכלל עם ישראל, ובמיוחד לכל העצמאיים, אינה דבר שיש להתעלם ממנו, ויש לתת לכך ביטוי בקביעת העונש בתוך המתחם.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות שנשמעה כנה וללא כל סייג, וכאמור, פעל ללא לאות לצמצום מחדליו.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו, את העובדה כי מדובר בריבוי עבירות, באירוע אחד מתמשך, את נסיבות ביצוע העבירה, הנפרשות כאמור על פני תקופה ארוכה, את הודאתו המיידית של הנאשם, חרטתו, כנותה, את צמצום המחדלים על דרך הגעה להסדר, את העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, וכל יתר הנסיבות והשיקולים הצריכים לעניין, באתי לכלל מסקנה כי העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם נמצא בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1 -

אני גוזר על הנאשמת 1 קנס סמלי בסך של 100 ₪.

על הנאשם 2 -

חודשיים מאסר בעבודות שירות בבית חולים "רמב"ם" בחיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 25/1/21 בשעה 08:30 בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.21 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בגובה של 7,000 ₪, להימנע בתוך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה. לא יחתום - יאסר למשך 30 יום או עד שיחתום - המוקדם מביניהם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד הצדדים.